

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/769/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212230474
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7212230474.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35697270, proti žalovanej V. A., N.. XX.X.XXXX, A. M. K., C. B. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovičovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, o zaplatenie 1.377,78 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 8.9.2015 č.k. 22C/57/2014 - 109 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konanie n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 228,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 228,42 eur od 18.3.2011 až do úplného zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti istiny a príslušenstva žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.10.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 1.377,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 18.3.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania tvrdiac, že so žalovanou uzavrel dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pripojení č. P., F. X.X.XXXX zmluvu o pripojení č. P., dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pripojení č. P. a dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pripojení č. P., na základe ktorých žalovanej požičal 4 ks SIM kariet a v súlade s Dodatkami k zmluvám o pripojení predal žalovanej telekomunikačné zariadenie konvertor G-25E za kúpnu cenu 0,03 eur (predajná cena 560,87 eur), mobilný telefón typu Sony Ericsson XPERIA X10 mini za kúpnu cenu 1 eura (predajná cena 260 eur), mobilný telefón Nokia 6120 classic za kúpnu cenu 22,90 eur (predajná cena 215,43 eur), mobilný telefón Maxifón (ZTE S302) za kúpnu cenu 1 eur (predajná cena 59 eur) a mobilný telefón Huawei E1752 USB modem za kúpnu cenu 1 eur (predajná cena 80 eur), všetko za účelom užívania služieb žalobcu žalovanou. Uplatnená peňažná pohľadávka žalobcu pozostávala zo sumy 228,42 eur za neuhradené služby a náhrady škody v sume 1.149,36 eur (560,84 eur + 259 eur + 192,52 eur + 58 eur + 79 eur), ktorá vznikla žalobcovi ako rozdiel medzi predajnou cenou mobilných telefónov, resp. telekomunikačného zariadenia a ich akciovou cenou, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilné telefóny, resp. telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatkov sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že na základe zmluvy o pripojení č. P. D. F. X.X.XXXX B. B. Q. F. Č.. P. D. F. XX.XX.XXXX, zmluvy o pripojení na poskytovanie služieb Orange Doma č. P. D.

F.Ň. XX.XX.XXXX spolu s jej Dodatkom č. P. D. F. XX.XX.XXXX, zmluvy o pripojení č. P. spolu s jej Dodatkom č. P. D. F. XX.XX.XXXX, zmluvy o pripojení č. P. D. F. XX.XX.XXXX spolu s jej Dodatkom č. P.XX D. F. XX.XX.XXXX, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 30.1.2011 bola žalovanej vyúčtovaná suma 7,80 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 30.11.2010 suma 3,- eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 2.1.2011 suma 3 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX suma 1,33 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 30.1.2011 suma 3,98 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 30.11.2010 suma 83,79 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 30.11.2010 suma 23,90 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 30.1.2011 suma 3,98 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 30.11.2010 suma 2,66 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 24.11.2010 suma 1,- eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 2.1.2011 suma 23,90 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 2.1.2011 suma 65,10 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 30.1.2011 suma 3,98 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo F. XX.XX.XXXX suma 1,- eur, t.j. pohľadávka žalobcu predstavuje z časti sumu 228,42 eur. Uviedol, že maloobchodná cena bez zľavy je uvedená iba v dodatku zo dňa XX.XX.XXXX pri mobilnom telefóne Sony Ericsson XPERIA X 10 mini (260,- eur), v iných zmluvách a dodatkoch sa takýto údaj nenachádza a žalobca nepredložil ani žiaden iný dôkaz na toto svoje tvrdenie.

Po právnom posúdení veci podľa ust. § 51, § 420 ods. 1, § 563, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 42 ods. 4 písm. b), § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom do 31.10.2011, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení zákona č. 586/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2009 dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný v časti neuhradených poplatkov za hovorné a mesačných poplatkov za poskytnutie telefónnych služieb v sume 228,42 eur. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s plnením tohto peňažného dlhu počnúc dňom nasledujúcim po dni uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. dňa XX.X.XXXX, od uvedeného dňa priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % (t.j. 8 percentuálnych bodov + 1 % základnej úrokovej sadzby). Výrok o zamietnutí žaloby v časti nároku žalobcu na náhradu škody odôvodnil nepreukázaním základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, predovšetkým neunesením dôkazného bremena žalobcom na jeho tvrdenie o vzniku škody, keďže žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal aká by bola kúpna cena predmetných mobilných telefónov, alebo telekomunikačných zariadení, pokiaľ by neboli odpredané s dojednanými zľavami. Doplnil, že za škodu nemožno považovať rozdiel medzi žalobcom uvádzanou skutočnou kúpnu cenou a kúpnu cenou po zľave, ktorá bola dojedná v konkrétnych zmluvách uzatvorených so žalovanou, nakoľko k uzatvoreniu predmetných zmlúv došlo dobrovoľne na základe slobodného rozhodnutia žalobcu v rámci jeho obchodnej politiky. Napokon uviedol, že sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, že nebolo preukázané ani žiadne protiprávne konanie zo strany žalovanej, nakoľko neplnenie povinnosti uhrádzať platby za poskytnuté služby môže byť postihnuté sankciami, ako je úrok z omeškania, prípadne zmluvná pokuta a skutočnosť, že žalobca v ním vopred pripravených zmluvách dojednal zmluvnú pokutu, ktorá je považovaná za neprijateľnú podmienku, nemôže byť pričítané v neprospech žalovanej.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p. tak, že vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu a čiastočný úspech žalovanej žiadnemu z nich náhradu trov konania nepriznal.

Výrok o trovách vedľajšieho účastníka odôvodnil aj s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a skutočnosť, že trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na uplatňovanie resp. bránenie práva žalovanej, zohľadniac pritom skutočnosť, že v odpore proti platobnému rozkazu vydanému v danej veci podanom samotnou žalovanou, žalovaná spotrebiteľka bez pomoci vedľajšieho účastníka namietala dôvodnosť nároku žalobcu na náhradu škody, s argumentáciou ako ju uplatnil následne vedľajší účastník, ako subjekt slúžiaci na ochranu spotrebiteľov.

Proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane žalovanej. Navrhol zmeniť rozsudok v jeho napadnutej časti a žalobcovi uložiť povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 138,90 eur a trovy odvolacieho konania v sume 39,09 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Namietol správnosť právneho posúdenia veci pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka poukazom na zamietnutie žaloby o náhradu škody vo výške 1.149,39 eur z dôvodu nesplnenia predpokladov všeobecnej zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, čím sa podľa jeho názoru súd prvého stupňa stotožnil s jeho právnym názorom vyjadrenom v jeho podaní zo dňa 23.6.2014, na znenie čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, § 93 ods. 2, 4 O.s.p., § 16 ods. 1 a § 25 ods. 3 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/73/2013, sp. zn. 14Co/11/2003, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Co/391/2014,

2Co/264/2013, 2Co/15/2014, rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 28/1970, sp. zn. 4 MCdo/20/2010, 4 MCdo 4/2010, II. ÚS 281/2011, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2257/08.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej navrhol rozsudok v jeho napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť.

Žalovaná sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrila.

Na základe včas podaného odvolania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že rovnako ako „hlavný účastník“ má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania kde podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k trovám konania (trovám právneho zastúpenia) vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal za stavu, ak o trovách medzi žalobcom a žalovanou rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nemá právo, tento výrok odvolaním napadnutý nebol a nadobudol právoplatnosť. Vedľajšiemu účastníkovi totiž môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval, v danom prípade žalovanej.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie je daný vedľajším účastníkom uvádzaný odvolací dôvod, preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny bez toho, aby sa odvolací súd v ďalšom z dôvodu procesnej ekonomie zaoberal ostatnými odvolacími námietkami vedľajšieho účastníka v odvolaní (predovšetkým vo vzťahu k účelnosti ním vynaložených trov právneho zastúpenia advokátom).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom a ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Vedľajší účastník v odvolacom konaní úspešný nebol, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, žalobca trovy odvolacieho konania nežiadal priznať a žalovanej v tomto odvolacom konaní preukázateľné trovy nevznikli.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.